

Marie Krøyer

En biperson?

Af Jes Nysten

Med ypperlig personinstruktion og fortryllende billeder fortæller Bille August om den berømte malers hustru, Marie Krøyer, hvis liv ifølge filmen fandt sted på mændenes vilkår.

Dette er Bille Augusts første danske film i 25 år, og, må jeg sige, det er en stor glæde, at han er 'back in town', for sikke en film han har skabt: hjerteskrærende drama fortalt med omhu for detaljen, i roligt 'nordisk' tempo, stor fortælleglæde og som sædvanlig ypperlig personinstruktion.

En af tidens bedste og mest rutinerede fotografer, Dirk Brüel, står bag kameraet; og han kan trylle, trylle med billeder og stemninger, der lejrer sig selvfølgelig omkring den gribende historie. Ja, han formår at fremtrylle det særlige Skagens-lys i sine billeder, så man føler sig indlejret i dette efterhånden næsten mytiske kunstner-miljø i den lille nord-jyske by. Der bliver ikke sat mange fødder forkert i de små to timer, filmen varer.

Filmen fortæller historien om Marie Krøyer (1867-1940), P. S. Krøyers kone, baseret på Anastassia Arnolds biografi 'Balladen om Marie Krøyer' fra 1999. Selvom hun umiddelbart er hovedpersonen i filmen, er der god grund til at omtale hende som P. S. Krøyers kone, for det er netop én af de – tragiske – pointer i fortællingen, at hun på trods af sin intelligens, skønhed og status aldrig bliver mere end en biperson i sit eget liv.

På den tid er mændene hovedpersonerne. I Marie Krøyers tilfælde er det selvfølgelig først og fremmest den vidtberømte og feterede maler P. S. Krøyer, men også den svenske komponist Hugo Alfvén, der bliver hendes elsker og far til hendes andet barn, der er hovedpersonerne i hendes liv. Men også P. S. Krøyers sagførererven fra København griber magt-fuldkomment ind i Maries liv uden, hun har mulighed for at væge for sig.

De tre 'hovedpersoner' i Maries liv får virkelig plads takket være fine skuespilpræstationer. Søren Sætter-Lassen folder hele sit talent ud som den geniale og gale kunstner og ægtemand P. S. Krøyer. I enhver sammenhæng fylder han det hele: det ene øjeblik i ublu selvhævdelse, i næste øjeblik i flæbende selvforagt!

Sverrir Gudnason fremstiller den pæne – alt for pæne – sværmeriske elsker, der – når det bliver alvor – selvfølgelig ikke kan give slip på sit 'kunstneriske ego'. Thomas Kenter brillerer med sit herligt underspillede portræt af den københavnske sagfører, der tror han skal 'redde' stakkels Marie, men i sit følelsesmæssige nederlag forvandler sig til hårdhjertet dommer.

Birgitte Hjort Sørensen har fået den ikke lette opgave at portrættere Marie, men hun har fundet en fin balance mellem en åbenlys skrøbelighed og en momentvis mobilisering af viljekraft, der imidlertid ikke er i stand til at bringe hende helskindet gennem et liv, der i bund og grund defineres af andre end hende selv.

Maries historie hører en anden tid til, men ud over at være gribende og gribende fortalt, rører hendes historie ved det konstant aktuelle spørgsmål: Er jeg overhovedet hovedperson i mit eget liv - eller blot en perifer biperson?

Filmfakta

Danmark 2012 – Instr.: Bille August – Manus: Peter Asmussen efter bogen af Anastassia Arnold – Medv.: Birgitte Hjort Sørensen, Søren Sætter-Lassen, Sverrir Gudnason, Lena Maria Christensen, Nanna Buhl Andresen, Tommy Kenter – 102 min. – Biografpremiere d. 27/9 2012 og på DVD d. 18/3 2013 – Udlejning: SF Film (under CVLI-licens)

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8845&area=3>

https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/marie_kroeyer.7317.html

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1382>